

24 ก.พ. 2538

การศึกษาปัญหาพฤติกรรมเด็กในเขตชุมชนชั้นนอก
กรุงเทพมหานครด้วยวิธีการสังเกตโดยตรง

A DIRECT OBSERVATION STUDY OF CHILD PROBLEM BEHAVIOR
IN BANGKOK SUBURBAN COMMUNITIES

อาภาพ ทองเงิน

ฉบับนี้เป็นการ

จาก

“ฝึกที่ต่างจาก ลอย ส. ม. ๒๕๓”

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาคลินิก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2537

34331

Copyright by Mahidol University

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาปัญหาพฤติกรรมเด็กในเขตชุมชนชั้นนอกกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการสังเกตโดยตรง
ผู้วิจัย	อาาไพ ทองเงิน
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	
วันชัย	ไชยสิทธิ์ วท.บ., M.A. (Agency Counseling)
สมทรง	สุวรรณเลิศ อ.บ. (เกียรตินิยม), DIP.C.S.
กวี	สุวรรณกิจ พ.บ., S.M., M.P.H.
สมสรร	วงษ์อยู่น้อย กศ.ม., กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
วันที่สำเร็จการศึกษา	27 กันยายน พ.ศ.2537

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมเด็กปกติ ในช่วงอายุ 6-11 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ปีการศึกษา 2533 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดเลา โรงเรียนแม่พระประจักษ์ และโรงเรียนธมบุรีศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 54 คน เป็นชาย 27 คน หญิง 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กโดยตรง ซึ่งประกอบด้วยข้อปัญหาพฤติกรรม จำนวน 111 ข้อ แบ่งเป็น กลุ่มปัญหาพฤติกรรมที่สามารถอธิบาย และ/หรือสังเกต เห็นได้ชัดเจน 76 ข้อ และกลุ่มปัญหาพฤติกรรมที่ต้องอาศัยการตัดสินใจโดยรวมทั่ว ๆ ไปของผู้สังเกต 35 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test และ F-test ถึงระดับมีนัยสำคัญ .05 เป็นเกณฑ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาพฤติกรรมได้รับการประเมินจำนวน 66 ข้อ จากจำนวนทั้งสิ้น 111 ข้อ และโดยภาพรวม เด็กมีปัญหาพฤติกรรมเพียง 2 ปัญหาและเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมีพฤติกรรมเกิดขึ้น น้อยมากหรือสังเกตได้ไม่ชัดเจน ได้แก่ปัญหาพฤติกรรมหยุกหยุก หรือขยุกขยิกและปัญหาพฤติกรรม ถูกดึงความสนใจได้ง่าย ส่วนปัญหาพฤติกรรมข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับไม่มีพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้

2. เด็กชาย และเด็กหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติดังนี้

2.1 เด็กชาย มีปัญหาพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง ลูกลี้ ลูกนอน หรืออยู่ไม่สุข มากกว่าเด็กหญิง

2.2 เด็กชาย มีระดับความรุนแรงของปัญหาพฤติกรรมโดยรวมทั่ว ๆ ไป มากกว่าเด็กหญิง

2.3 เด็กหญิง มีพฤติกรรมการสังคมเรื่อง การให้ หรือแบ่งปันสิ่งของแก่ผู้อื่น มากกว่าเด็กชาย

3. เด็กอายุ 6-7 ปี 8-9 ปี และ 10-11 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ดังนี้

3.1 เด็กอายุ 6-7 ปี มีปัญหาพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง ลูกลี้ ลูกนอน หรืออยู่ไม่สุข มากกว่าเด็กอายุ 8-9 ปี และ 10-11 ปี

3.2 เด็กอายุ 6-7 ปี มีปัญหาพฤติกรรมแบบแสดงออก มากกว่าเด็กอายุ 10-11 ปี

3.3 เด็กอายุ 6-7 ปี มีพฤติกรรมการสังคมเรื่องช่วยเหลือผู้อื่นมากกว่าเด็กอายุ 8-9 ปี และ 10-11 ปี

Thesis Title   A Direct Observation Study of Child
                                 Problem Behavior in Bangkok Suburban
                                 Communities

Name   Umpai Tongngen

Degree   Master of Science (Clinical Psychology)

Thesis Supervisory Committee

Wanchai   Chaiyasit, B.S., M.A. (Agency Counseling)

Somsong   Suwanlert, B.A., DIP.C.S.

Kavi   Suvarnakich, M.D., S.M., M.P.H.

Somson   Wongyounoi, Ed.D.

Date of Graduation 27 September B.E.2537(1994)

Abstract

The purpose of this study was to investigate the problem behavior in school children aged 6-11. The sample consisted of 54 elementary school children, 27 boys and 27 girls, from 3 elementary schools in Bangkok during the academic year 1990. The Child Behavior Checklist, Direct Observation Form (CBCL-DOF) was used. The CBCL-DOF consisted of 111 items. Seventy-six items were those clearly observed behaviors and thirty-five items were those problem behaviors that required global judgement and general impressions. Statistical analysis was performed by using SPSS software program. Mean score, standard deviation, t-test and F-test were calculated at the level of significance = 0.05.

The results were as follow:

1. Only 66 from 111 items were rated. As a group, two items were rated as very slight or ambiguous behavior. The items were "easily distracted" and "fidgeting". The rest of them were rated as non-observed behavior.

2. Boys showed more "doesn't sit still, restless or hyperactive" behavior than girls and showed overall level of problem behavior more often than girls.

Girls showed more prosocial behavior in giving or sharing than boys.

3. Those children aged 6-7 years showed more "doesn't sit still, restless or hyperactive" behavior when compared to those children aged 8-9 and 10-11 years.

Those children aged 6-7 years showed undercontrolled problem behavior more often than 10-11 years but showed more helping others behavior when compared to those children aged 8-9 and 10-11 years.